

1794

1794
WO

Kresztanariat

REFERAT
HISTORYCZNY

- 1) Józef Rybiak str., 24 lata, technik maszynowy, kawaler.
- 2) 23. IX. 1939 r. zostałem aresztowany u okolicy majątku hr. Krasickiego, gdzie ukrywałem się wspólnie z kilkoma kolegami ze Szkoły informacyjnej Sztabu Obrony Krajowej.
3. Siedziałem w więzieniu w Lwowie, stąd wyłano mnie do Kareli-Finlandzkiej S.S.R., Małosujka obwód do obozu przymusowej pracy, z obozu sejmistów mnie do Nikolajewa na rozprawę sądową - skazano mnie na 8 lat. Zaręczyli: zbrojny opis wiadomości S.S.S.R. Po sądzie zostałem wyznaczony do tego obozu.
- 4 i 5. Mieszkałem w namiotach, zimno, temperatura w namiotach dochodziła do -30°, zauszenie, brak mydła, brak odpowiedniej opieki lekarskiej powstały wreszcie się epidemie czerwonki, po sześciu tygodniach zaczęło rozchodzić się gruźlica około 60 osób t.j. około 15% "ludzi, tagierników".
Ja sam za przeciwstawienie się ich warunkom rozlałem potłuczoną kulkami karabinowymi, które spowodowały u mnie zmniejszenie kłp. zdrowia (kłp 8) przez uszkodzenie czołki, w tchu było w wysokim stopniu. (Wszyscy, z małymi wyjątkami, byli Polacy, skazani za przynależność do organizacji Ż.H.Z.)
6. Pracowało się na robotach ziemnych (wyprawy łowu kolejowego) 12 godzin dziennie bez względu na pogodę i porę doby bez żadnego wypoczynku (niecodziennie, tylko). Normy pracy były tak wielkie, że o wyrobieniu ich nie było mowy, wyprawy tym samym było bardzo złe, (sporego chleba 300gr = powodu nie wyrobienia 50% normy).
Wynagrodzenie żadnego nie pracowano. W wyniku tych warunków, wstracały się cechy kolejarstwa i kultury. Zdawały się i to bardzo często kradzieże tej skromnej "pańki" chleba. Ubiór własny skradziono, a ubrali nas u bardzo potrawne smaczną jedzą i wina.
7. Wiadomości NKWD odnoszą się do Polaków b. wrogo, najostrzej się przy każdej sposobności z wiadomości Polakich, dodając zawsze, że Polska już nigdy istnieć nie będzie. W szpitalu wyuczali jak najbardziej sadystycznym środkom (porbierali do waga, stawiali na korytarzu zimnych, byli kulkami itp.)
8. Lekarskiej pomocy nie mieliśmy prawie żadnej, brak było środków leczniczych. Śmiertelność była tak wielka, że przy opuszczeniu obozu (po amunicji) brak było około 40% ludzi.

Narwiška žmairiel: Ekorosiewicz, Hanus, Maksalon innych nie
pamietau.

9. Lazarevičis z krajim ja asobitice nie uiašem žadnej; niimo
pitania kullmannu lizis do Warszawy. (golie mienkašem state).
10. Zualniti miš 3. IX. 1941r. Miešce pobytu wyenacrowo mi Petropawlowa
placielki polskiej nie byto tam poezgłoso žadnej. W tym czasie pracowa
Fem, golys nie xłno mi byto opasid miešce ramienkarnia. Po puyjeidie
nanego delegata, prosidem o pomoc dostania šj do armii. - ten powie
diat mi, ie mogg byci nie puyjsty na skutek uszkodzeni časzi (popmy
nie o tym pidašem). Femie delegat posadiť mi pracowac, golys armii
pracy miašem dobre, by šj wamoenic šingernie i to kradu do kairie
štyernia 1942 k oluin 8. II. 42 wstapišem do štorzeij šj kairoras 10. II.

J. Rybak

Мр. дн. 14. I. 43